

Diftongs

Un **diftong** és la unió de dues vocals que es pronuncien juntes en una mateixa síl·laba. Quan hi ha dues vocals en contacte que no formen diftong, es parla d'un hiatus o hiat. A la majoria de llengües per tenir diftong una de les dues vocals ha de ser feble o tancada (I,U, o anàlogues). Els diftongs es poden classificar segons les vocals que els formen, de tal manera que hi ha diftongs creixents (quan passa de vocal feble a forta) o decreixents; tancats (el segon element té un punt d'articulació més tancat que el primer) o oberts; i curts o llargs, quan en aquella llengua existeix quantitat vocàlica. Les vocals que formen un diftong duren menys que quan apareixen separadament i es produeix un fenomen d'assimilació pel qual s'altera el seu timbre o sonoritat original. En català hi ha dos tipus de diftongs: **Creixents**: formats per, Primer element: una g/q + segon element: u sonora + tercer element: una vocal qualsevol: *qua, qüe, qüi, quo, gua, güe, güi, guo* Primer element: i/u en posició inicial de mot + vocal, o bé i/u enmig del mot entre vocals + segon element: vocal. **Decreixents**: *ai, ei, oi, ui, au, eu, iu, ou* i *uu*. També formen diftong les vocals que actuen com a consonants (*exemple: ca-uen; no-ia*)